

Andrèa Fowler

SKiN

Cortina a căzut...

Volumul 1

Bookzone
BUCUREȘTI, 2020

PROLOG

Reflectoarele mă orbeau, în timp ce trupul meu se avânta în strălucirea lor toridă. Căutam cu privirea o față cunoscută, rătăcindu-mă printre atâtea pe care le vedeam doar preț de o secundă, dar care nu-mi inspirau nimic. Nu mă făceau să mă simt ca acasă, căci nu-mi confereau protecția unui cămin călduros.

Straniu. Te înconjoari cu străini, alegând să pleci departe de ceea ce ai învățat să cunoști.

Și uite așa, uneori îndrăznești să privești în jur și realizezi că, deși sunt în jur de șapte miliarde de oameni pe această planetă, tu tot singur te simți. Din aceste șapte miliarde, doar o persoană este capabilă să oprească timpul în loc. Doar o persoană te poate trece cu ușurință de la agonie la extaz, de la fericire la tristețe, de la a fi împlinit la a fi incomplet.

Iar eu asta căutam cu atâta disperare, ascunsă după un zâmbet fals și după numeroase cuvinte îndulcite pentru public. În interior, ascundeam cele mai multe lucruri. Ascundeam bătăliile pe care le dădeam noaptea, în încercarea de a afla ce aș fi putut face pentru a fi cu adevărat fericită. Ascundeam lacrimile care niciodată nu vedeau lumina zilei, deoarece le înghițeam cu greutate și mă foloseam iar de acel zâmbet fățarnic. Mă ascundeam pe mine în totalitate.

Mereu am considerat că oamenii fericiți trăiesc clipa, iar cei nefericiți se forțează să zâmbească.

Mi-am croit drum printre simplele siluete near-ticulate,  ncerc nd să evadez pentru c teva secunde din amalgamul de îndoieli pe care le aveam. Am trecut letargic de cabina care avea numele meu scris pe u : *Skye Josephine Agron*. Titulatura, reputa ia  i celebritatea acum  si pierdeau rostul. Am continuat să z mbesc, să-i salut pe to i, să fiu c t mai prezentabilă, str b t nd cu pa i m run i studioul de filmare.

Am deschis u ile, l s nd sunetul ploii să răsune în mintea mea întortocheată, căci ea îmi aducea aminte de acele momente c nd z mbeam involuntar. Atunci, eram prea ocupată ca să trăiesc clipa  nc t să-mi dau seama  i de ce se  nt mpla în jur.  n acea perioadă eram cu adevărat fericită  i totul se datora acelei singure persoane.

 n fond,  ti petreci o jumătate de via  c ut ndu- i perechea, ca mai apoi, să- i petreci cealaltă jumătate  ncerc nd să o ui i.

Uneori reu e ti. Alteori r m i cu o stranie senza ie pe piele, de fiecare dată c nd  ti aminte ti cum era c nd te  inea de m n ,  ti m ng ia obrazul sau te săruta. Atunci c nd două săruturi erau prea multe, iar unul singur nu- i ajungea. Atunci c nd brusc sim eai că timpul se măsura doar în secunde, nu în minute.

Am înaintat prin ploaie, sim indu-mi pielea furnic ndu-mă de la răcoarea picăturilor. Cu c t priveam contemplativ cerul, cu at t îl readuceam în mintea mea. Doar g ndul că priveam acela i orizont mă mai alina acum.

Eram doar o inimă dependentă, ce ardea  i fragmenta totul în calea ei. Căci a  tiut să mă lase să devin o ruină  i apoi mi-a spus să mă reconstruiesc.

Cum po i t nji după o astfel de iubire?

Crezându-l eliberarea mea, m-am condamnat la o eternitate fără el și fără atingerile sale.

Mi-am îndreptat privirea în zare, creionându-i silueta printre umbre și sperând că va veni. Că mi se va alătura în această furtună. Că nu mă va mai părăsi niciodată. Amândoi știam că cerul ne unește de fiecare dată, indiferent dacă noi continuăm să ne separăm.

— Încă ești întipărit aici, Sin! am zis, apoi mi-am dus mâinile ude la piept și am închis ochii.

Aici, unde încă port povestea noastră și unde încă trăiesc cu amintirea ei. Aici, unde încă mă întorc mereu în trecut, acolo unde ni s-a dat șansa la iubire, cu adevărat.

Într-un trecut îndepărtat...

FETELE CUMINȚI AU REPLICI MAI INTELIGENTE.

Șosete colorate, niciodată potrivite ocaziei. Părul ciufulit, electricizat și drept. Un coș pe frunte, proaspăt ieșit. Parfum ieftin, luat din *Target*, cel mai probabil. Un maldăr de cărți, pe care nu le înțelege nimeni. Pixuri consumate, cu capacul ronțăit. Căști pe urechi, încurcate undeva la capăt. Cardigane lungi, care se prind în clanța ușii și, nu în ultimul rând, două picioare stângi.

Asta am scris, în câteva cuvinte, sub rubrica *Describe-te* a testului trimis de sora mea. Aparent, puteam afla ce carieră mi se potrivea cel mai bine. De-aș fi știut de ea un pic mai devreme, n-aș mai fi fost în postura în care să fiu admisă la o facultate de talente, în condițiile în care mie îmi lipsea cu desăvârșire unul.

Și click.

Rezultatul arăta că...

... ești groaznică. Ești genul de persoană care nu se încadrează în nicio carieră.

Grozav!

O să încerc și mâine. Poate am mai mult noroc.

Da, eram o fire pozitivă. Dacă m-aș fi lăsat descurajată de fiecare dezamăgire în parte, ar fi trebuit să fiu de mult la trei metri sub pământ. Am închis laptopul și am revenit asupra discuției avute cu sora mea.

Mă aflu pe balconul noului meu apartament, în timp ce Talia mă bătea la cap cu tot felul de lucruri,

menite s a m a distrag a de la emo iile mele principale. Nu reu ea, căci pe fundalul chestiilor inutile pe care mi le spunea, se afla  i agita ia g ndului că Asaf m a va prezenta prietenilor lui. Era un mare pas în rela ia noastră, aflată la început. Nici nu  tiam de ce făceam mare tam-tam. Era doar o masă luată cu prietenii lui Asaf  i, dacă totul avea să func ioneze bine, cu viitorii mei prieteni.

Eram nouă în ora   i aveam nevoie de cineva cu care să-mi petrec timpul. Să fii în primul an la o facultate îndepărtată de locul în care  i-ai petrecut adolescen a era mare chestie. Mai ales pentru o fată ata at  de casă ca mine.

– Poartă o rochi a ceva, Skye. Nu degeaba e vremea asta frumoasă afară, mi-a sugerat amabilă Talia. Acum că ai iubit, trebuie să-l la i să- i vadă picioarele mai des.

– Dar nu este stilul meu, Talia.  tii doar că prefer o pereche de blugi.  n plus, nu am avut timp să mă epilez, iar părul meu de pe picioare este în cre tere. Seamănă cu mici  epi negri.

– Asaf trebuie să te iubească mult de tot, dacă alege să stea cu tine.

Am chicotit, spun ndu-i că o sun mai t rziu. Eu  i Talia ne  n legeam bine acum, însă au existat momente în care nu ne-am avut ca două surori, ci mai degrabă ca două rivale. Exista o diferen  de doi ani între noi, dar ai mei îmi spuneau mereu că eu sunt cea matură. Asta pentru că am preferat să duc o via  lini tit  în liceu, spre deosebire de ea, care bătea drumul la ore t rzii  i a avut sute de rela ii.

Talia nu a fost niciodată o persoană responsabilă. A renun at la facultate  i s-a angajat ca v nz toare la *Nyx*, lucru care i-a dezamăgit profund pe ai mei.

Măcar îşi câştiga banii de buzunar şi nu stătea pe capul părinţilor noştri din punct de vedere financiar.

– Ăăă, ai ajuns? Te aştept de ceva timp. OK. Cobor. Te pup.

Mi-am luat geanta şi cheile şi am plecat, fără să mă mai privesc în oglindă. Până la urmă, ce atâta mare chestie? Prietenii lui nu erau aidoma unor zei, încât să trebuiască să arăt ca un model pentru *Victoria's Secret* la întâlnirea cu ei. Erau simpli oameni, puneam pariu.

– Iubito, m-a întâmpinat Asaf, sărutându-mă cast pe buze. Eşti din ce în ce mai frumoasă, iar eu simt că mă topesc de dragul tău.

– OK, am spus stânjenită.

Nu le aveam cu complimentele sau cu romantismele, în general. Mă intimidam repede. Poate şi lipsa experienţei îşi spunea cuvântul, căci deveneam ca o tomată ori de câte ori Asaf încerca să ajungă mai departe cu mine.

L-am cunoscut cu adevărat vara aceasta, deşi îl mai văzusem de câteva dată. Venea mai tot timpul pe la vecina mea în vizită şi, purtând o discuţie întâmplătoare cu ea, am aflat că locuieşte în Detroit. Femeia fusese dădaca lui în copilărie, aşadar, ataşamentul faţă de ea îl făcea să o viziteze, iar eu nu puteam să nu-l studiez de la fereastră, deoarece mi se părea un tip singuratic. Într-o zi, mi-am luat inima în dinţi şi am mers să vorbesc cu el. Restul e istorie.

Poate că nici nu s-ar fi întâmplat ca azi să fim împreună, dacă el nu ar fi fost atât de insistent. Dacă simţeam ceva pentru el? Da. Dacă era dragoste? Nu. Dacă va fi ceva mai mult? Poate. Deocamdată eram tânără şi voiam să profit la maximum de tinereţea mea.

– Sper că n-ai emo ii, mi-a spus  i m-a luat de m n  brusc.

– Mnu.

–  tiu că tu e ti mai timidă de fel. Dar nu- i face griji. Te vor iubi.

– OK.

Am mers pe jos p n  la o terasă din apropierea apartamentului meu. Însă nu asta mi-a atras aten ia, ci teatrul *Fox*, de peste drum. Era chiar mai frumos în realitate dec t în poze  i, cumva, în mod straniu, sim team că apar in aceluia loc.

Printre milioanele mele de visuri alerte  i întortocheate se numărau  i cele în care eram o vedetă remarcabilă a teatrului *Fox*, unde mă sc ldam în sutele de aplauze oferite de public. Să joc pe o astfel de scenă era idealul meu în via    i voiam să fac tot posibilul ca acest vis să devină realitate.

–  ntr-o bună zi, voi putea să te admir pe scenă, mi-a  optit Asaf la ureche.

– OK, m-am îndepărtat subtil de buzele sale stăruitoare.

M-a tras rapid p n  în dreptul unei mese, unde o tip  a tepta picior peste picior, f c ndu- i v nt cu meniul. Avea părul lung  i blond, lăsat pe spate  i purta un machiaj strident, aproape dramatic, care  i ascundea angelitatea. Era foarte feminină, cu un corset alb  i o fustă  nflorata scurtă, mai sus de genunchi. Genul despre care îmi vorbea Talia, mai înainte. Pozi ia corpului ei îmi dădea de  n eles că era o persoană foarte încrezătoare  i că  tia cum să- i poarte hainele. De fapt, la prima vedere, mă sim team intimidată în preajma acestei fete.

– Pandora, ea e Skye, ne-a făcut Asaf cuno tin .

– Ești așa frumoasă! M-a privit atent, apoi a continuat: Îmi place topul tău albastru. Se asortează cu cerul.

– Da, am murmurat. Am o afinitate pentru cer, de unde și numele.

Încercam din răspuțeri să nu fiu atât de stânjenitoare, pe cât eram de obicei. Eram obișnuită să nu fac parte din tiparele unei fete sociabile și îndrugam chestii ciudate, doar pentru că eram extrem de timidă.

M-am așezat la masă, încercând să zâmbesc forțat. Toată situația îmi părea de-a dreptul absurdă. Pandora nu avea nimic în comun cu mine, aparent, și mă făcea să mă simt ca o tipă dintr-un second hand contra unei tipe dintr-o firmă mare și influentă. Eu nici nu mă pieptănasem cum trebuia, iar ea părea gata pentru o ședință foto.

– Asaf mi-a spus că studiezi actoria. Eu și frațele meu suntem la CCS în anul trei, la același profil, mi-a spus, apoi a lăsat meniul jos, ca să mă poată privi mai în amănunt.

– Amândoi?

– Suntem gemeni, a zâmbit politicoasă. Dar eu sunt geamăna de treabă. El e mai complicat.

– Și întârziat. Unde e? Asaf s-a ridicat de la masă cu telefonul în mână. Mă duc să-l sun.

L-am înjurat în gând, văzând că se duce spre baie. În niciun caz nu-i puteam face față Pandorei pe cont propriu. Mă înspăimânta chiar și numai acest gând.

Mi-am plecat privirea și mi-am privit picioarele. Ce aș putea vorbi cu o fată de genul ei? *Știi, mă gândeam să renunț la genele false de tip bandă pentru a-mi*

pune smocuri. Ce părere ai despre asta?  h! Eu nici măcar nu purtam gene false.

– Vorbeam despre lup  i lupul urcă scările, mi s-a adresat ea, însă de această dată privind peste umărul meu.

M-am întors confuză  i atunci m-a izbit din plin imaginea celui care îmi perturbase adolescen a. Aveam în fa a un Sin mai matur, de trei ori mai frumos  i, după felul în care mergea, mai arogant. Nici nu credeam că era posibil. Acum avea c teva tatuaje, pe care personal, le consideram mâzgăleli. Dar lui  i veneau, presupuneam, OK.

Nu-l mai văzusem de vreo doi ani, însă nu puteam spune că mă bucuram să-l revăd. Fusese primul iubit al surorii mele  i cel care i-a fr nt inima pentru prima dată. Talia se schimbase în r u, încă de pe atunci.  mi amintesc că-i spuseseam foarte clar că Sin nu era genul de băiat care să iubească o fată a a cum ar merita, căci era egoist  i orgolios.  i idiot, nesim it, needucat, nemanierat, ticălos, r u, diavolesc, pervers, fals  i toate sinonimele de rigoare.

Dar cel mai important, îmi aduc aminte ceea ce i-am spus după ce a rănit-o pe Talia:

 tii ce cred eu? Că te despar i de toate aceste fete după ce trec prin patul tău, tocmai pentru că  i-e frică să fii respins apoi. Adică, e normal ca o fată să nu fie pe deplin satisfăcută de mărimea penisului tău. Să se noteze că mărimea este cu sens figurat, pentru că la tine e de dimensiuni microscopice. Nu- i face griji! Se va îndura cineva de tine, la un moment dat, pentru că mărimea nu e at t de importantă, nu-i a a?

Am chicotit pentru mine, amintindu-mi cu drag că acela fusese singurul moment din via a mea c nd renun asem la a fi fata bună  i prietenoasă. Speram

din tot sufletul să se fi schimbat și să nu mai fie același idiot ca pe vremuri.

– Asaf a ieșit să te sune, nătărăule. I-ai promis să fii aici la trei, l-a dojenit Pandora încruntată.

– În fine, a spus Sin așezându-se pe scaun. Nu e ca și când mi-ar păsa de prezența acestei fete.

Mda. Lejer pot afirma că nu se schimbasese deloc.

M-a privit dezgustat, de parcă aș fi avut vreo boală contagioasă și, mare mi-a fost mirarea când mi-am dat seama că nu m-a recunoscut. Uau! De ce-ar fi făcut-o? Spre deosebire de mine, el a avut o adolescență palpitantă, plină de zeci sau sute de figuri mult mai interesante.

– Eu sunt..., am dat să mă prezint, dar mâna sa întinsă, sub formă de stop, m-a oprit.

– Enervantă. Știu asta, a comentat ironic.

Își bătea joc de mine? Cine se credea acest Barbie masculin cu părul șaten închis? Nu Ken. Barbie. El era un Barbie, judecând după sprâncenele pensate mai bine decât ale mele. Nici nu m-am obosit să-mi ascund indignarea și tare aș fi vrut să-i vărs băutura necomandată încă direct în cap.

– Aici erai, l-am auzit pe Asaf când s-a întors la masă. Credeam că nu ne vei încânta cu prezența.

– Surpriză, a pronunțat el melodramatic.

Apoi, și-a scos un pachet de țigări gol, înjurând de cele sfinte că nu-și cumpăraseră câteva de rezervă. Ce om imposibil! De parcă era de vină Cel de Sus că era el cu capul în nori. În momentul acesta, și dacă respira mi se părea un idiot.

– Skye, el este..., a dat Asaf să mi-l prezinte.

– Nesimțit. Știu asta, i-am răspuns cu aceeași monedă, stârnindu-i iubitului meu confuzie și Pandorei amuzament.

Nici nu voiam să mai pomenesc ce anume  i st rnisem lui Sin, căci mă privea ca  i c nd ar fi vrut să mă dea cu capul de col ul mesei. Trebuia să  nve e să piardă mai des, căci nu aveam de g nd să mă dau bătută în fa a nesimțirii sale.

–  mi place fata asta, a chicotit Pandora, str ng ndu-l pe Sin de bra .

– Cum a a? a întrebat-o Asaf, pun ndu- i m na pe umerii mei.

– Păi este foarte frumoasă. Este naturală  i nu- i reprimă nicio replică, chiar dacă ăsta e intimidant  i mai face  i pe  aranul pentru că se ia aiurea de ea, a explicat, moment în care i-a dat una după ceafă.  mi plac fetele care spun ceea ce g ndesc.

Am z mbit flatată, uit nd pentru un moment de insisten ele vizuale ale lui Sin. Măcar geamăna sa de treabă să mă placă. Brusc, prezen a Pandorei nu mai era at t de intimidantă.

Asaf m-a sărutat pe obraz m ndru, provoc ndu-l pe Sin să ofteze. Cum îndrăznea să-mi perturbe momentul romantic?  i ce dacă lui nu-i convenea? Putea să- i  in  părerile pentru el.

– Credeam că m icu ele sunt timide, a comentat din nou, uit ndu-se la cer.

La ul. Nici nu mă putea privi în ochi c nd spunea asta.

– Credeam că delincven ii sunt la închisoare, dar, oh, uite-te pe tine în libertate!

Pandora a chicotit din nou, în timp ce Asaf a schi at un z mbet. Dinamica aceasta de grup era stranie, căci totul se rezuma la mine  i la Sin. Nu voiam să-i dau de  n eles iubitului meu că prietenul său conta în vreun fel pentru mine, chiar dacă era doar

într-un mod negativ. Voiam să știe că era singurul bărbat care beneficia de atenția mea.

– Iubitule? Comandăm? l-am întrebat sprijinindu-mă de pieptul său și refuzând cu vehemență un alt contact vizual cu Sin.

– Mda, sigur. Mă uitam la chelnerița aia brunetă, mi-a mărturisit, apoi s-a întors către Sin, care își afundase fața în meniu. Nu e tipa care ți-a făcut un oral în toaleta publică din parc, săptămâna trecută?

Ew. Cine oferă orale în toalete publice?

– La naiba. Încercam să o evit. Tipa vrea o relație cu mine sau ceva de genul. Iar eu nu o pot săruta după ce a făcut.

Ce face?!

– Scuze? Cumva ai spus că nu o mai poți săruta pentru că ți-a oferit un oral? Cât de egoist și nesimțit poți să fii? Fata aia s-a umilit pentru propria ta plăcere, iar tu nu ești capabil să fii un domn cu ea. Sunt dezamăgită profund de bărbații ăștia, am spus nervoasă.

– Te susțin, soro!

– Skye, nu toți sunt ca mine. Cel puțin, nu Sin. El poate fi nesimțit, dar are motivele sale. E mai bine să o lași cum a picat, a încercat Asaf să mă calmeze. În fond, e treaba lui cu cine vrea să iasă.

Detestam foarte mult acest gen de bărbați! Nu știau decât să rănească fetele și să le abandoneze imediat după ce ele le ofereau totul. Am văzut-o pe Talia rănită de Sin. Am strâns bucățele din inima ei frântă și am privit-o cum se aruncă în brațele altor tipi, doar pentru că a rămas cu impresia că nimeni nu o va aprecia vreodată. Totul din cauza lui.

– Începi să mă plictisești, a mormăit și s-a ridicat de la masă. Vrei să fii un domn cu o fată care nu

a știut să fie o doamnă? Ei bine, enervanto, o doamnă adevărată nu o ia în gură într-o toaletă, de bunăvoie și nesilită de nimeni. Așa că ceea ce spui tu nu e numai plictisitor, ci și lipsit de sens.

După aceea, și-a luat pachetul gol de țigări și a plecat fără să-și ia rămas-bun de la niciunul dintre noi. Minunat. Măcar nu mai trebuia să respir același aer cu el.

— Presimt că voi doi vă veți înțelege de minune, a glumit Asaf, încercând să mai destindă atmosfera.

1:1

Nu poți fugi de ceva ce îți este predestinat, pentru că soarta va face cumva să te agațe, să te tragă înapoi și să te readucă în brațele celui menit ție. De aceea, oricât de mult străbați lumea, ajungi la un moment dat înapoi în trecut. În locul unde te-ai îndrăgostit prima dată.